

HÖLGYFUTAR

T. Uram!

Midőn ömett, megjelent darabom egy példányával
 kedveskedem, nem mulasztok el megköszönni
 azon jó akarással írt bírálatát, melyből műve
 mel magy. pályafutásán alkalomával az akademiához
 írta ki. En az nem salkintem, hogy én az "Atti"
 lés a Szavartól, amint levelebe, mert a darabom nem
 ismerem. En csak az tapasztaltam, hogy a szerző
 érték, a kik szűke, hogy mi az: bár egy közönségi
 művet alkotni, mindig méltányosabbal aradnak, kik
 nel a művelés és kultúr fajdalomát helyese nagyon
 is próba keserűséget adott.

Engem meg azonban, hogy egy évek óta ne
 hágyom megjegyzéssel nélkül. Ertem: a bán életem
 maradvány. En nem arad nagyon a bán életem, hogy
 a magyarokat és kunokat kibékítem. Er megköszön
 hetnek a bán hullája fölött is, a mint Iheringerevel
 is latjuk, hogy a napnál fölött a felekezés em
 beret kibékítésk. En arad minden meg a bán,
 mert nem vesztették oly nagyon, hogy meg kelljen hal
 ma; tovább: ha a bán meghal, a király nővel is
 meg kell halni, s er ezekben el lesz árulva ama fia
 nem, melyet magára, a szeretlen nemférgesert, a
 Jován végezt is titokban kelle tartanom; végre
 pedig: megvallom, az a caprice is bánost, hogy mi
 van darabomban úgy se tot ny van, legyen az ar
 egy, hogy haldt nagy hárfány nélkül végsőjél.
 Az esküvői celt - nagy gondom - így is elcsém; s i:
 a bán ~~ar~~ és királyne lehettem van sive arpmis,
 na néve, mind a keskenet le Kell mondani. Így,
 hogy aron esetre, ha a bán meghal, tragikusabb lesz
 a darab, de arad, misfart a darab elejétől, sokkal
 megcsótt szenvedélyeset kellett volna föl állitanom;
 hanem erre én még szegye nagyon. Tan mind kérebb
 meghívom. Ammi bizonyos, hogy én darabom gennaciel
 legkevesébe nagyon megkegyesre, s valahányszor e
 szembe jut a sokkal keserűsége, mint sikerült
 dráma, mindannyiszor elmondom megamban csak
 bánmal: "Nem era darabom én, nem ere".

Ugy hírem a Különben is ismert Drammaul szí,
Nagyobb veszt ön az igen híresült Karácsony-
éget, melyet Lovoncytól a jóvá híres küll,
dők el.

En csak ara kérem önnöl, hogy fogadjon a
csakélyiséget seivesen, s ha irna valami aprót,
jót, ha csak hús dorozat is, örvendetesebb meg vele
ara, ki önnök

legmélyebb tisztelője
Toskálmaiz

Lev, aug 17. 889

3

HÖLGYFUTAR

MEMORANDUM

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]